

Bir Mektubun Satır Aralarında 7

– MELEK KIRICI · 26 Temmuz 2015

Mustafa en yakın büfeden birkaç bira aldı ve denize yakın bir banka oturdular. Gece onları izliyordu; onlar habersizlerdi izlendiklerinden. Bütün ajanlar mevcuttu gecede. Birkaç asayıştan sorumlu yıldız da görünmüştü gecenin lacivertinde. Onların yüzleri denizin nemine emanetti tüm ifadeleriyle...

Deniz kenarında bira yudumlamak ikisinin de hoşuna gitmişti. Susarak devam ediyorlardı geceyi bölüşmeye. Bu kalabalık ortamda, taş duvarlara vuran dalga sesleri azarlıyordu gece gezinen yengeçleri. Oysa yengeçlerin zamanıydı şimdi. Gecenin sesini evlere gizleyip, ışığını kapatıp, karanlık lacivertleriyle süslemek en sevdikleri haldi...

İkişer bira bitirmişlerdi. Vuran dalgalar giysilerine ve yüzlerine de geliyordu. Çiğdem korkar gibi yaparak elini Selçuk'un avucuna koydu. Genç adam diğer eli de avucuna almak isterken Genç kadının çılgın ve şuh kahkahası geceyi yırttı. Döndü Selçuk'a:

-Hadi arabaya gidelim. İzmir'i teneffüs edelim gözlerimizle. Sonra bira alalım ve tam bu bankta oturalım...

Bunları der demez fırladı ayağa... Arabaya adeta koşuyordu. Birden durdu; Selçuk'u bekledi ve tuttu ellerinden... Yeniden koşuşturmaya başladı; Selçuk'u da peşine takarak. Kullandığı parfüm, koşuşturdukça genç adamı mest ediyordu.

Selçuk aslında alkole dayanıklıydı. İki şişe bira onun için bir hiçti. Ama Çiğdem'in dişiliği ve cilvesi içmeden sarhoş etmişti genç adamı. Şu an birisi içerek, diğeri içmeden sarhoştular.

Otomobile ulaştıklarında, Çiğdem anahtarı Selçuk'a fırlatıp kendisi sürücü koltuğunun yanına oturmuştu. Selçuk direksiyona geçtiğinde "Nereye?" der gibi baktığında, genç kadın "Ne yaparsan yap" gibi bir el işaretiyle karşılık verdi. Bir şarkı söyler gibi mırıldanmaya başladı sonra...

-Konaak, Varyaaannt, Bucaaa, Basmaaaneee, Kemeraltııı, Alsancaaaakkk.... Gelsin biralar, gitsin rakılaaaaaaaar. Bu gece bizim olaaaaaaak...

Selçuk direksiyondaydı ve Çiğdem başını adamın bacaklarına koyup ayaklarını camdan uzatmıştı. Esen rüzgâr kadının bacaklarını açıyor, göğüs dekoltesini daha da derinleştiriyor ve Selçuk adeta çıldırıyordu. Çiğdem aniden doğruldu:

-En iyisi Kordon! Otele de yakın... Hadi dönelim...

Selçuk'un da istediği bu idi. En yakın kavşaktan Kordon'a doğru döndüler. İzmir'in inci gerdanlığıydı sanki Kordon. Sevdalıların, sevgililerin, kötülerin, gezmeye arzulu olanların; herkesin uğrak yeri idi.

Kısa zamanda geldiler Kordon'a. Yarım saat önce oturdukları yer boştu. Çiğdem hemen oraya koşup oturdu. Arabayı yerleştirip gelen Selçuk'a da bağırdı:

-Biralarımızı unutma! Üçer şişe daha al. Hadiiiii! Bu gece sarhoş olmak, uçmak istiyorum.

Selçuk kucak dolusu bira getirmişti. Aslında Çiğdem zaten sarhoşluğa yakın durumdaydı. Yan yana oturup ilk biralarını açtılar yeniden. Genç kadın çok serbest davranıyordu. Başını adamın göğsüne yaslamış ve avuçlarını avuçlarına teslim etmişti. Hatta artık birayı bile ayrı şişelerden içmiyorlardı. Aynı şişeden yudumluyorlardı sırayla. Artık adı konmamış bir arzunun esiriydiler...

Çiğdem dudaklarını silmek istedi. Mendili çantasındaydı.

-Selçukçuğum çantamı açıp bana mendilimi verir misin?

Selçuk'un hiç prensibi değildi. Eşinin bile çantasını açmamıştı bugüne kadar. Ama o kadar cilveli söylemişti ki kadın, Selçuk çaresiz açtı ve mendili çıkardı, uzattı Çiğdem'e doğru. Bir resim takılmıştı mendile ve Çiğdem mendili açarken resim yere düştü. Çiğdem fark etmedi bile. Genç adam eğilip yerden aldı ve göz ucuyla baktı resme. Çok şaşkıncı; elektrik çarpsa ancak bu kadar şok olurdu. Çiğdem seslendi:

-Ne resmi o? Senin mi? Ver bakim...

Uzattı Selçuk... Kadın bir kahkaha attı. Selçuk söze girdi:

-Bu resimdeki adam çok samimi arkadaşımıdır. Beden eğitimi öğretmeni... Uzun yıllardır görüşmedim. Yoksa siz sevgili misiniz?

Çok sert söylemişti bu sözleri. Kadın bir kahkaha daha attı...

-Ne sevgilisi ayol! Kocam o benim... Gece eve geç gelip yorgunum der ve bir köşeye kıvrılıverir.

-Kocan mı?

Selçuk iyice şoka girmişti...

7. BÖLÜM SONU
DEVAM EDECEK...